

Mire, no només som conscients que tot el món no ha tingut les mateixes oportunitats fins ara, sinó que des que està este govern estem apostant de forma específica en la formació en totes les llengües.

De fet, li he de traslladar que no només estem apostant de forma específica perquè el professorat es forme cada dia més en l'ensenyament de llengües estrangeres i també de valencià –hem creat més de deu mil places específiques a les escoles oficials d'idiomes perquè el nostre professorat aprenga i ensenye d'una manera diferent perquè tots els xiquets i xiquetes tinguen les mateixes oportunitat–, sinó que, a més a més, estem cada dia més avançant en una oferta diversa perquè en aquells llocs on especialment han tingut dificultats, fins ara no s'ha apostat perquè s'apreguen diferents llengües, doncs que en les diferents escoles oficials d'idiomes hi haja cada dia més formació.

De fet, li he de dir que som el territori que més matriculats té aprenent llengües. Per tant, ¿què vol dir això? Que no només estem fent una oferta cada vegada major, no només estem apostant cada dia més perquè tota la ciutadania valenciana aprenga diferents llengües, sinó que, a més a més, s'està demostrant que el poble valencià, que els valencians i les valencianes no tenim un problema de llengües, tenim una necessitat d'aprendre llengües.

I, precisament, per això està treballant este govern, perquè tot el món tinga les mateixes oportunitats i de veritat en esta terra deixem de tirar-nos les llengües a la cara i comencem a utilitzar-les per a comunicar-nos.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyoria, té vosté la paraula.

El senyor Gracia Calandín:

Gràcies, president.

I en este parlament deixem de tirar balons fora i contestem a les preguntes. *(Aplaudiments)*

Señor *president*, su gabinete ha sido una vez más un ejemplo claro de lo que no se debe hacer. Así se lo ha hecho saber la inspección de trabajo en el caso de esos 28 becarios de presidencia.

Y es que en los programas de formación mediante becas en la Administración no están exentos de polémicas. Esta misma semana hemos conocido que incluso el Ayuntamiento de Valencia ha aplicado la tijera pagando a sus becarios menos de lo que legalmente les correspondía.

Otro caso, «La dipu te beca», donde los sindicatos advirtieron de un posible fraude laboral al utilizar algunos ayuntamientos la figura del becario para sustituir al personal de plantilla en vacaciones. Esto no es más que la punta del iceberg.

La tasa de temporalidad de nuestros jóvenes, por ejemplo en el periodo estival del 2019, superó el 90 %. Nuestros jóvenes son las principales víctimas en un modelo injusto que en muchos casos no cumplen con las garantías mínimas de sus derechos laborales.

Por eso hoy, *president*, le pregunto: ¿con qué medidas concretas y mecanismos cuenta el Consell del Botànic para garantizar y luchar contra el abuso en la precariedad laboral de nuestros jóvenes?

Moltes gràcies, *president*. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta primera del Consell.

Té vosté la paraula, senyora Oltra.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Miren, jo no sé si tenim algun problema de comprensió oral, perquè el president ha explicat ja que el model de beques, en quant tingam l'acta de la inspecció, que encara no la tenim, el primer que s'ha de fer és llegir-la, canviarà un model que porta dècades, i no només en la Generalitat.

Mire, jo li vaig a preguntar una cosa: quan en el BOE, en 2014, s'aprovà l'acord del Congrés dels Diputats per als becaris en el Congrés dels Diputats a 1.000 euros al mes – en concret, 12.900 a l'any– i el senyor Cantó era diputat en el congrés, ¿anava als becaris a dir-los: «Eh, chavales, ¿cómo os va? Eh, chavales, ¿os tratan bien? ¿Encadenáis contratos?»? No sé si això passà.

El que sí sé és que quan el Grup Podemos, en el Congrés dels Diputats, en el 2017, va presentar una proposició de llei perquè no s'encadenaren els contractes dels becaris en el Congrés dels Diputats, el PSOE i Compromís van votar a favor. ¿Sap vosté el que va fer Ciudadanos amb el senyor Cantó allí? Abstindre's. *(Aplaudiments)* Això...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyora Oltra.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic del grup, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

Senyories, escoltarem el senyor Ferri en la pregunta de control.

Senyories, escoltarem la pregunta de control.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president.

Hui des de Compromís li preguntem pel full de ruta del Consell per a consolidar la reforma tributària del govern del Botànic. Una reforma que va configurar un sistema fiscal progressiu com a garantia del sosteniment dels serveis públics i de la igualtat d'oportunitats.

I esta redacció que li acabe de llegir no és meua, forma part del primer punt de l'últim eix del pacte del Botànic. I no per ser l'últim és el menys important, perquè d'una fiscalitat justa, d'un tracte just depèn que pugam complir la resta del pacte del Botànic, un acord per a millorar la vida dels valencians i les valencianes.

Pot ser per això la lluita per la justícia fiscal ha tornat a la primera línia del debat públic ací i a la resta del món.

Mire, senyor president, este d'ací és el programa dels laboristes britànics. Volen recaptar vora cent mil milions d'euros, augmentant l'aportació de les grans fortunes i de les grans corporacions. I, amb eixos diners, enfortir els serveis públics, fer una revolució verda i democratitzar els sectors econòmics fonamentals per a la transició ecològica, com ara el sector de l'energia. I 163 economistes de les millors universitats del món ja han signat este document, avalen este programa.

Un altre exemple. Este cap setmana, en una entrevista, l'economista Thomas Piketty feia una defensa aferrissada de la fiscalitat. Deia: «Desde el momento en que uno obtiene altos ingresos se ha beneficiado de muchas otras personas. Mi experiencia ha confirmado mis convicciones».

I dic que és una bona notícia que este tema –el tema de la fiscalitat– estiga sobre la taula perquè les esquerres no ens podem resignar al que alguns diuen que era la fi de la història: el triomf del neoliberalisme sobre qualsevol intent de treballar per la justícia social.

Tampoc podem caure en la trampa dels que volen fer de l'odi el centre del debat polític. El centre del debat de la vida política de les esquerres i de les institucions ha de ser com millorar la vida de les persones, com fer que les institucions funcionen per a la majoria i no per a una minoria de privilegiats.

Per cert, senyor president, després de vore les imatges del 25 de novembre, he de rectificar les meues paraules en el darrer ple, en el debat de la llei de mesures de l'altre dia des d'esta trona. Els fanàtics de l'odi no només són vagos i *maleantes*, també són profundament covards, i usen l'odi de *tapadera* per als seus negocis. I el seu negoci és pujar els impostos als mileuristes per a baixar-los els impostos a les grans corporacions i a les grans fortunes. (*Aplaudiments*) Eixa és la raó de ser de l'extrema dreta, que el penúltim de la societat s'enfronte a l'últim, mentre els de dalt s'ho emporten calentet.

Però això no ho expliquen. Això no ho expliquen. És el seu programa ocult. Però és normal que no s'atrevisquen. Si són tan covards que no són capaços de mirar a la cara una víctima

de la violència masclista en cadira de rodes, ¿com van a ser valents per a explicar el seu programa electoral que només busca que els rics siguen més rics i els pobres siguen més pobres? (*Aplaudiments*)

I davant d'això, senyor president, hem de plantejar una alternativa. Parlava abans de Corbyn i de Piketty, però no cal anar-se'n molt lluny, ací este govern, el govern del Botànic, al nostre país també va fer una reforma tributària, dins del marge que tenim, que no és molt, però tenim ahí un marge, ¿no? Una reforma basada en un estudi molt rigorós per una comissió d'experts, i el resultat es pot resumir en un fet: quan governava la dreta, érem el territori on els rics pagaven menys i les rendes mitjanes i la gent treballadora pagava més, i ara, amb la reforma del Botànic, és al revés: posar les institucions al servei de la majoria és baixar els impostos a més d'un milió i mig de valencians i pujar l'aportació que fan els més rics.

Perquè el debat clau no és si se puguen o se baixen els impostos. És a qui se li baixen els impostos i a qui se li exigeix un esforç major. Per això és important que aprovem, senyor president, l'esmena que hem presentat conjuntament els tres grups del Botànic a la llei de mesures.

Volem pujar l'impost d'actes jurídics documentats. Aquell que ara paguen els bancs, eixe que la dreta pujava quan el pagaven les persones i, ara, que volem que paguen els bancs, no estan d'acord.

I en eixe marc ens hem obert a aplicar una de les recomanacions de l'informe: facilitar la transició d'empreses de reduïda dimensió i que eixos prop de trenta milions de recaptació extra servisquen per a millorar la vida dels que menys tenen. No són els cent mil milions del senyor Corbyn, no ho són, però almenys està en la seua línia: governar per a la majoria i no per a uns pocs.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Com vostè ha explicat molt adequadament, una de les grans fites d'este govern en l'anterior legislatura fou precisament la reforma tributària del 2016. Una modificació que va permetre liquidar eixe sistema fiscal més regressiu d'Espanya implantat per l'anterior govern dels darrers vint anys.

Vam ser capaços en aquell moment de trencar una gran mentida que s'havia instal·lat en l'opinió pública. La mentida era que el sistema fiscal de l'anterior govern era un sistema just, i no era aixina.

El sistema fiscal utilitzava desenes de deduccions amb impacte irrisori per tal de vendre eixe discurs de la baixada d'impostos. Un discurs que amagava una gran injustícia: en la Comunitat Valenciana les rendes baixes i mitjanes pagaven més que en la resta de les autonomies, com vosté ha dit, mentre que a les rendes altres se'ls demanava un menor esforç fiscal que en altres comunitats.

En concret, el tipus valencià d'IRPF era el més elevat de totes les autonomies en els dos trams de renda més baixos, és a dir, fins 12.450 euros. I, en canvi, teníem el segon més baix per als trams entre 60.000 i 120.000. Només ens superava, això sí, Madrid.

Senyor Ferri, considerarà amb mi que, efectivament, això no tenia cap tipus de trellat. A més a més, que això es fea en els anys més durs de la crisi, imagine's vosté. La pressió fiscal requeia fonamentalment per a aquells que menys possibilitats tenien.

Este govern, amb la reforma fiscal primera, dins de les nostres limitacions, com vosté ha dit, ha fet possible que un milió i mig de valencians i valencianes paguen hui menys impostos, mentre seixanta mil persones amb rendes més elevades aporten més per a ajudar al conjunt de la societat.

Vam introduir, per tant, la progressivitat fiscal, que és allò que consagra l'article 31 de la Constitució. Hi ha qui només reivindica la Constitució, però només amb vist les solapes de la Constitució.

Com vosté sap, la rebaixa en l'IRPF es va finançar, a més, amb la unificació de l'impost de successions i donacions situant-nos en aquell moment en la mitjana de les autonomies.

A la Comunitat Valenciana, en el 2018, n'hi hagué 187.000 herències, 187.000, de les quals el 88 % paga 0 euros, només al 12 % els ix a pagar, i este percentatge, únicament el 3 % abona més de 5.000 euros.

Senyor Ferri, no farem allò que ha fet el govern andalús arribant, dient que va a fer una baixada de tots els impostos, i finalment l'única cosa que ha fet ha sigut rebaixar, bonificar el 90 % les herències de més d'un milió d'euros. Eixa ha sigut l'única aportació que han fet. *(Aplaudiments)* ¿A quantes persones els afecta que tenen més d'un milió herències? ¿A qui beneficien estes mesures?

Respecte a l'impost de patrimoni que grava als grans patrimonis i fortunes, el Partit Popular el tenia en la franja baixa, i en 2015 el vam modificar. Ara, bé, és un impost que només paga el 0,97 % dels contribuents, a la Comunitat Valenciana 21.495 persones, front als 2,2 milions de declarants d'IRPF.

La reforma tributària aplicada al 2017 es va dissenyar a partir -com vosté ha dit- del treball de la comissió conformada per experts de màxim nivell, esta reforma permetia revisar algunes figures impositives per tal de facilitar allò que és fonamental en la política fiscal. El més important en la política fiscal és que tots ¡paguen!, acabar amb el frau fiscal és la política més important que hem de fer. I, per això, eixa lluita contra la invasió ja està tenint resultats, va estar abandonada en el passat però ara ens ha permés recuperar des del 2016 un total de 63,3 milions d'euros per a reforçar els serveis públics valencians, 63,3 milions recuperats de no declarants en patrimoni, successions i donacions.

Entre les campanyes, vullc destacar la lluita contra els declarants que canvien el domicili aprofitant el *dumping* fiscal que

ens fan altres comunitats, i molt específicament la Comunitat de Madrid. Enguany, hem recuperat catorze milions en detectar falsos canvis de domicili a Madrid. La Comunitat Valenciana patix una doble discriminació, està infrafinçada i sotmesa al *dumping* fiscal d'altres comunitats. Esta competència deslleial afecta a les nostres empreses valencianes que han de poder treballar en condicions d'igualtat amb la resta d'Espanya.

En qualsevol cas, este Consell reforçarà la lluita contra l'evasió fiscal, i ho anem a fer ara amb un instrument potent que és l'Agència Tributària Valenciana.

Ara, es posarà també en marxa l'observatori fiscal de la Comunitat Valenciana amb participació d'agents socials i societat civil per tal de fer un sistema progressiu i sostenible, és una iniciativa pionera. I, també, per a l'any que ve li anuncie que anem a treballar conjuntament, a través d'eixe observatori també, per la nova fiscalitat verda, que està clarament orientada en allò que ens hem compromés que és la declaració d'emergència climàtica.

Per tant, eixe és el camí a seguir, el camí que porte justícia fiscal i justícia també en la nostra relació mediambiental.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Passarem, senyories, a la pregunta de control que formula el Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Té la paraula la síndica del grup, il·lustre diputada Ana Vega.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor *president*, ¿conocía la gravedad de las sentencias de los ERE y la imputación, investigación, de su hermano por fraude en subvenciones? ¿Piensa dimitir y convocar elecciones y someterse a la voluntad popular?

Muchas gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell. *(Remors)*

El senyor president del Consell:

A la primera pregunta, no; a la segona pregunta, no. *(Aplaudiments)*